

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség 95. Közgyűlése Detroitban

Jelige: “Ő a mi békességünk” (Efézus 2:14)

Istenünk kegyelméből az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* rendszeres évi közgyűlését Detroitban, július 26-28 között tartottuk meg.

Három napra a *Lincoln Park*-i magyar gyülekezetben telt ház volt. Lelkipásztorok, gyülekezetek küldöttjei és a vendég testvérek, sokan. Többen hosszú út után érkeztek a közgyűlésre: Ausztráliából, Szlovákiából, Erdélyből, Magyarországról, és az un. helybeliek: New York, Los Angeles, Palm Bay, Toronto, Cleveland, Chicago városából.

Pénteken délben kezdődött a szervezett program a beiratkozással, amely után a jelenlevőket egy finom ebéddel várták a helybeli testvérnők. A köz-

gyűlést kora délután *Torma János* (Chicagói lelkipásztor) által vezetett imaáhitattal kezdtük meg. A buzgó imádságok után a közgyűlést *Kulcsár Sándor* New York-i lelkipásztor, a szövetség elnöke nyitotta meg. Néhány alkalmi igei gondolat után köszöntötte a jelenlevő testvéreket, majd imádságában Isten jelenlétét és bölcsességét kérte az előttünk álló alkalmakra, megbeszélésekre.

A közgyűlés programját *Dr. Herczegki Géza*, a helybeli gyülekezet lelkipásztora és a szövetség alelnöke ismertette.

Gyülekezeti beszámolók következtek. A Detroit-i gyülekezet erre az

alkalomra kölcsön kért egy videó vetítő berendezést, hogy a beszámolókat szebbé és élővé tegye. Elsőnek az Alhambrai Gyülekezetet ismerhettük meg. *Tagai István* gyülekezetvezető tv. szólt a gyülekezetük múltjáról egy vetített fényképsorozattal kísérve - melyet az éppen Magyarországon tartózkodó lelkipásztoruk, *Novák József* testvér állított össze -, majd az elmúlt évi szolgálatokról, áldásokról beszélt. Utána a New-York-i gyülekezetben készült fényképeket ismertette *Kulcsár Sándor* tv. A másik három beszámolóra szombaton délelőtt került sor. A chicagói, a detroiti és a Melbourne-i beszámolókat

folytatás a 6. oldalon

A vasárnapi istentisztelet után fényképre invitáltuk a testvériséget. Az engedelmesebbek kijöttek a hűtött imaházból a forró napsütésre.

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: evhirnok7@msn.comSUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
\$20.00 annuallySend subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:

ERNEST J. KISH

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd. Lincoln Park MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ENDRE DÉNES
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)639-1768 EEDenes@aol.com

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727

Bethesda Otthon:

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-3288

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Véget ért az Észak-Amerikai
Magyar Baptista Szövetség 95-ik,
detroiti közgyűlése.(Az interneten július végén,
képekkkel együtt megjelent gyorshír)Detroit egyik külvárosában, Lincoln
Park-ban van a magyar baptisták
temploma, ahol az elmúlt hétvégén
(július 26-28) került sor a közösség
évenként esedékes alkalmára.A közgyűlési istentiszteletekre meg-
telt az imaház - vasárnap délelőtt
kétszázan voltunk. A péntek délután
kezdődő gyűléseken ennél jóval ke-
vesebben, negyven és hatvan között
voltunk jelen.Minden évben van egy főtémája
ezeknek az alkalmaknak. *Ő a mi
békességünk* (Ef 2:14), ezúttal ez az igei
idézet volt olvasható az imaház hom-
lokzatán és minden iratunkon.Hála az Úrnak, nem csak beszélünk
a békességről, hanem tárgyalásainkon
és istentiszteleteinken is érzékelhető
volt ez a krisztusi lelkület.Az idén nem volt túl sok megürese-
dés a közgyűlés vezetőségében és
bizottságaiban, így a szokásos választás
egyszerűen, egyszeri szavazással zajlott
le. Ennek során a közgyűlés többek
között újraválasztotta *Szabó István*
(Chicago) testvér a főtitkári tisztségre.Az igehirdetéseket a jelenlévő lel-
kipásztorok tartották, közöttük *Nemes
László Melbourne-i (Ausztrália) és
Fazekas Pál, Szlovákiából az USA-ban
tanulmányi úton lévő magyar lelki-
pásztor.*Néhány órát közöttünk töltött és igei
köszöntést adott át *dr. Simon József*
nagyváradi lelkipásztor, a Romániai
Magyar Baptista Szövetség elnöke.A vasárnap délelőtti imaóra után egy
20 perces audio-video bemutatót lát-
hattunk, hallhattunk a magyarországi
központi énekkar észak-amerikai útjáról.
A záró istentiszteleten *Kulcsár
Sándor* elnök testvér szolgált, majd
úrvacsorai közösséggel fejeztük be al-
kalmunkat.A detroiti gyülekezet példásan meg-
szervezte a közgyűlés minden részletét,
gondoskodott a vendégek ellátásáról.Hálásak vagyunk az Úrnak az újabb
áldásos közgyűlésért. (szerk)A 95-IK KÖZGYŰLÉS
HATÁROZATAI1. A közgyűlés meghallgatta és elfo-
gadta az évenként szokásos jelentéseket
- elnökség (elnök, titkár), a bizottságok
(Misszió és Irodalmi, Pénzügyi), és az
Evangeliumi Hírnök (szerkesztő és
lapkezelő) jelentését.2. A közgyűlés jóváhagyólag elfo-
gadta a 2002-2003-as évre készített
költségvetést.3. A választások során a közgyűlés
megerősítette tisztségében a főtitkár
testvért és a bizottságokba néhány új
tagot választott.4. A főtémával kapcsolatosan úgy
döntöttünk, hogy azt a gyülekeze-
teinkben is hangsúlyossá tesszük. *“Ő a mi
békességünk.”*5. A közgyűlés egy javaslatot elfo-
gadva úgy döntött, hogy az Otthon
eladásával kapcsolatban sokat fáradó
két testvért (*Kish Ernő és Drescher
Lajos*) külön elismerésben részesíti.6. A közgyűlés köszönetet mond a
detroiti gyülekezetnek a 95-ik köz-
gyűlés megrendezéséért,egyúttal köszönetét fejezi ki mind-
azok felé, akik a közgyűlési programok-
ban, valamint az istentiszteleteken
szolgálatot végeztek.

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

HIRDESSÉTEK!

- Dicsérjétek az Urat, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek minden népek között az ő nagy dolgait.
- Énekeljétek az Úrnak, áldjátok az ő nevét; hirdessétek napról-napra az ő szabadítását.
- Halljátok meg az Úrnak szavát, ti pogányok, és hirdessétek a messzevaló szigeteknek, és ezt mondjátok: Aki elszórta az Izráelt, az gyűjti őt össze, és megőrzi, mint a pásztorka a maga nyáját.
- És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép. Ezek azok az igék, melyeket el kell mondanod Izráel fiainak.
- Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net
MABAVIT II. 101+ fénykép az interneten: <http://baptista.hu/evhirnok>

“Az Úr ad erőt népének, az Úr megáldja népét békeességgel.” (Zsolt 29:11)

Részletek az elnöki jelentésből

Kulcsár Sándor elnök testvér írásban elkészítette és kiosztotta beszámolóját, melyet röviden ismertetünk e helyen is.

A címadó igével kapcsolatos buzdító és a jelenlévőket köszöntő szavai után az elnök testvér a szövetségünk eseményeiről szólt (közülük is kiemelve a Rámai Tábor fejlesztésével, az Otthon eladásával kapcsolatos dolgokat és a Magyarországi Baptista Központi Énekkar szolgálati útját).

Felsorolta ezután a szövetségünk gyülekezeteiben megfordult külföldi vendégeket, majd a gyülekezetekben tett látogatásait ismertette. Jelentése utolsó fejezetét egészében közöljük (szerk)

JELENÜNK ÉS JÖVŐBETEKINTÉSÜNK

Nem vagyunk sokan, azonban bőven van feladat mindannyiunk számára. Isteni bölcsességre van szükségünk, szeretetbeni egységre és a Szentlélek vezetésére ahhoz, hogy jól elvégezzük munkánkat.

A CHICAGÓI GYÜLEKEZET pásztor kérdéssel foglalkozik. Támogassuk őket imádságainkban, mert nagy szükségük van erre. Hisszük, hogy az Úr

Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében,

- És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliomot minden teremtsnek.
- Menjetek el, és felállván, hirdessétek a templomban a népnek ez életnek minden beszédit!
- Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e pohárt, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljövend.
- Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket.

A megfjtéseket November végéig várja a szerkesztő.

A májusi megfjtések: Az éneklés ideje eljött!

1. ÉnEn 2:11; 2. 2Sm 6:15; 3. 1Kron 6:32; 4. Zsolt 98:4-5; 5. 5Móz 31:19; 6. Zsolt 119:54; 7. Zsolt 42:9; 8. Zsolt 66:4; 9. Zsolt 119:172; 10. Péld 29:6; 11. Jel 5:9; 12. Mk 14:26.

Megtalálták: Mezei Ilona (LA), dr. Haraszi Rózália (GA), Csompó András (OH), Podobni Erzsébet, Jenei Mikós és Kuti József (Toronto), Hufnágel Zsolt, Jámor Ferencné, Nagy Zoltánné, Martonné Szepák Margit (Magyarország)

gondoskodni fog testvéreinkről ebben a kérdésben is.

László Imre testvér felmondta a lelkipásztori szolgálatát a múlt évben, mert külmisziós tervei vannak.

Füredi Kamilla testvérnő is abban reménykedik, hogy az Úr utat nyit számára a külmisziós munkára.

Három testvérünk készül misziós szolgálatra jelenleg: Kulcsár Attila, Pardi Félix és Gerstner Kornél. Két előbbi testvérünk a lelkipásztori munkára, az utóbbi testvér rádiós miszió szolgálatra. Hadd legyenek testvéreink imádságban hordozva, hiszen nagy öröm az, hogy fiataljaink közül, minden nehézséget vállalva készek az Úr szolgálatába állni.

Merjünk vállalkozni gyülekezet pláncolásra! Ez itt nagy kihívás számunkra ma! Megmaradásunk és gyarapodásunk csak áldozatos miszió munka által lehetséges. Ha a miszió munkát nem végezzük, egymásba botlunk, esetleg még akadályozzuk is a lelki munkát. Sokan vannak honfitársaink között, kiket el kell érniük az Isten országának evangéliumával. Nem könnyű feladat az ugartörés, de a hit merészségével próbáljuk meg -, Isten megígérte és biztosítja az áldást. Teljes szívvel, tiszta, átadott életet kér tőlünk.

Az Úr kirendeli az anyagi szükségleteket is a lélekmentés szolgálatára. Hiszünk és bízunk ígéreteiben, mert Ő azokat beteljesíti. Tegyük próbára az Urat és nagy dolgokat fogunk tapasztalni.

A Magyar Baptista Világszövetség a bejegyeztetés pillanatnyi elakadása ellenére nem szűnt meg, hanem tovább működik. Imádkozzunk érte és testvéreinkért, akik az Úr nevében magyar baptista népünkért fáradoznak. Hadd legyenek mindannyian engedelmes szolgálói az Úrnak, akik mindenben az Ő akaratát kívánjuk cselekedni. Az MBVSz vezetősége tanácskozn fog augusztus végén a Hargitán, Erdélyben, amikor új elnökét is megválasztja.

Minden jel arra mutat, hogy Megváltó Jézusunk eljövetele nagyon közel van. Jertek, szenteljünk ma újból Néki életünket, maradéktalanul. A Szentlélek hatalmas erejével betelve hirdessük szent meggyőződéssel mindenkinek: “Ő A MI BÉKESSÉGÜNK!”

Legyen továbbra is Gondviselő Istenünknek megtartó kegyelme, szeretete és áldása életünkön és munkánkon, a Lélek egységében.

Kulcsár Sándor, elnök

Részlet a Misszió és Irodalmi Bizottság elnökének jelentéséből

Sajátosan érint konvenciónk mottója: “Ő a mi békeességünk.” Senki előtt sem titok, hogy az utóbbi év felgyorsult eseménysorozata mennyire befolyásolta egyéni, családi, gyülekezeti, társadalmi, nemzeti, sőt nemzetközi életünket. Mindegyre eszembe jut az 1 Thess 5:3: “mert amikor ezt mondják: Békeesség és biztonság, akkor hirtelen veszedelem jő rájuk,” hisz egy nemzet sem éreste magát oly erősnek, támadhatatlannak és olyan biztonságban, mint az Amerikai Egyesült Államok. A váratlan veszedelem végérvényesen elvette szeptember 11-én hamis önbizalmunkat, s honfitársainkkal együtt kegyetlen valóságra ébredtünk. Az egész lakosság megretent, s nagy százalékban felismerte, hogy csak Istenben van békeesség. Különböző szállóigék kerültek használatba: “Vissza Istenhez!”, “Vissza az imádságot az iskolákba”, “a tízparancsolatot a falakra”, s a legközismertebb: “Isten áldd meg Amerikát!”

New Yorkban közvetlenül az események forgatagában voltunk. Ismerőseink, rokonaink közül egyesek a World Trade Center közelében figyelték a történeteket, menekülés közben; egyik gyülekezeti tagunk pedig részt vet a romok eltakarításában. Egy rövid óra alatt örökre megváltozott városunk égboltozatának arcúlat, s vele az élete is, több vonatkozásban. Az anyagi kár, a rengeteg elvesztett munkahely csak penny-eket ér a sok elvesztett, pótolhatatlan élethez képest. A megmenekült személyek boldog, és mégis rettegéssel telített történetét valamennyien megnehezdedt szívvel hallgattuk. Sokan nyíltan vallották, hogy Isten lépett közbe, vagy őrangyalát küldte segítségül.

Két olyan változást eredményezett mindez, melyet érdemes megemlítenem: az emberek felismerték, hogy egymásra vannak utalva, de azt is, hogy szükségük van Istenre. Az összefogásban, áldozatvállalásban rengetegen vizsgáztak jelesre. Emellett hosszú ideje nem volt annyi lehetőség a személyes evangélizációra, mint szeptember 11 óta.

Dénes Endre, biz. elnök

VALÓBAN ?

A kiváló újságíró és kommentátor, George F. Will, így sűrítette egy mondatba az elmúlt hónapok eseményeit: „Legjobb napjaikat élik a legrosszabbak.” (Newsweek, 2002. augusztus 19, 64. o.). Míg az én gyermekkorom hősei úrhajósok, feltalálók, sportolók és igen, hatalmas tömegeknek prédikáló evangélisták voltak, mintha lecserezték volna a rendezőt, a rivaldafényben most mást sem látunk, mint terroristákat, pedofil papokat, csalo könyvelőket, néha áldozataikat, és persze a nyilvánosan bajlódó politikusokat, akik visszarendeződést ígérnek, mielőtt rájuk szavazunk nagy ijedtségünkben. Valóban, legjobb napjaikat élik a legrosszabbak.

Aligha gondoltuk egy éve, hogy „szeptember tizenegy” fogalomma lesz, és így leszűrjük a közelebbi eredetű gonoszságok közé. Amennyiben a szeptember 11-i terrorista támadás célja az volt, hogy a „harmadik világ bajaira terelődjön Amerika figyelme” (ahogy ezt egyesek vélik), rövidéletű lett a diadal. Itthoni termésű gonoszság licitált rá a távolból leselkedő veszélyekre. Így történhet meg aztán az is, hogy e gonoszságok elkövetői, közel és távol, valóban „legjobb napjaikat élik” – gyakran büntetlenül.

A terrorista szabadságharcos, a gyerekrontó beteg, a más kárán élőködő rajtakapott ügyeskedő. Sokfelől megijesztve, sokféleképpen reagálunk a rosszra is. Mivel már képtelenek vagyunk együtt érezni a gonoszság súlyát, hogyan mehetnénk harcba hatékonyan ellene? Ezért is, „legjobb napjaikat élik a legrosszabbak”.

George Will az ember természetének formálhatóságával, pontosabban annak határaival foglalkozik az említett írásban (The Nature of Human Nature). Példákkal illusztrálja, hogy akárkit nem lehet akármilyen rosszá formálni. Az elkövetők megbüntetésére és egy újabb, talán éppen más országban, vagy kontinensen tervezett támadás megelőzésére elszánt Amerikát vádló európai „értelmiség” persze más véleményen van. A másféle szükségben akár világ rendőreként tisztelt Egyesült Államok most sem süllyed ellenségei szintjére, viszont bűne lenne „ok nélkül viselni a kardot”. Míg Európa fel nem ébred bazsarózsás álmából (mintha az iszlám uralomnak már csak ilyen emlékei élnének a köztudatban), a vita folytatódik – és

„legjobb napjaikat élik a legrosszabbak”.

A Biblia szerint is legjobb napjaikat élik most, mert „nem állhatnak meg a bűnösök az ítélet idején” (Zsolt 1,5). Isten büntetése elől nem menekül meg a turbános terrorista, az öltönyös csalo, de az Úr kicsinyeit bántó pap sem. Véglegesen csakis az Ő igazságos ítélete hoz megoldást a gonoszság ősi problémájára. A legrosszabb esetben is csak addig élnek jól a gonoszok.

Novák József

HOGYAN ENGEDHETTE MEG ISTEN?

„Úgy hiszem, Istent nagyon elszomorítja, ami velünk történt, ám évek óta azt mondjuk neki: menj ki az iskoláinkból, menj ki a kormányunkból, és távozz az életünk-ből. – És Ő, amilyen úriember, csendben hátrahúzódott. Miképpen várhatjuk el Istentől, hogy áldását és védelmet adjon, ha egyben arra szólítjuk fel, hogy hagyjon bennünket egyedül?”

Terrortámadások, iskolai lövöldözések... azt hiszem, ez akkor kezdődött, amikor Madeline Murray O'Hare panaszkodott, hogy nem akar imádságot az iskoláinkban, és mi azt mondtuk: rendben.

Aztán valaki azt mondta, jobb, ha nem olvasunk Bibliát az iskolában... - a Bibliát, amely azt mondja: ne öl, ne lopj és szeresd a felebarátodat, mint magadat. És mi azt mondtuk: rendben.

Aztán dr. Benjamin Spock azt mondta, ne fenekeljünk el a gyerekeinket, ha rosszul viselkednek, mert a kis személyiségük megromlódik, és leromolhatjuk az önbecsülésüket (Spock fia öngyilkos lett). És mi azt mondtuk, egy szakember biztos tudja, hogy miről beszél, és azt mondtuk: rendben.

Aztán valaki azt mondta, hogy a tanárok és az osztályfőnökök jobb, ha nem fegyelmezik a gyerekeinket, amikor rendetlenül viselkednek. És az iskolai ügyintézők azt mondták, a tanári kar tagjai inkább ne is érintsék meg a diákokat, mert nem akarunk rossz reklámot az iskolának, és semmiképpen nem akarjuk, hogy bepereljenek bennünket. És mi azt mondtuk: rendben.

Aztán valaki azt mondta, hagyjuk, hogy diáklányaink abortuszt végeztessenek, ha akarnak, és nem kell, hogy ezt elmondják a szüleiknek. És azt mondtuk: rendben.

Aztán egy bölcs vezető azt mondta, mivel a fiúk fiúk, és úgyis meg fogják tenni, adjunk fiú diákjainknak annyi óvszert, amennyit akarnak, és nem kell, hogy erről szüleiknek beszámoljanak. És azt mondtuk: rendben.

Aztán valaki, az általunk jelentős posztra megválasztottak közül azt mondta, hogy nem számít, mit teszünk a magánéletben, ha elvégezzük a munkánkat.

Újból egyetértve velük, azt mondtuk, nem számít, mit tesz valaki (beleértve akár az elnököt is) a magánéletében, amíg van munkánk és a gazdaság jól működik.

Aztán valaki azt mondta, nyomtassunk újságokat meztelen nők képeivel és hívjuk ezt a női test szépsége feletti egészséges, természetes csodálatnak. És azt mondtuk: rendben.

Aztán valaki eggyel tovább lépett ebben a csodálatban, és meztelen gyerekek képeit publikálta, majd tett még egy lépést, és ezeket elérhetővé tette az Interneten. És mi azt mondtuk: rendben, a szabad szólás joga feljogosítja erre őket.

És aztán a szórakoztató ipar azt mondta, csináljunk TV-műsorokat és mozifilmeket, amelyek az erőszakot, erkölcstelenséget reklámozzák és a tiltott szexet.

És készítsünk olyan zenefelvételeket, amelyek bátorítanak a nemi erőszakra, kábítószer fogyasztásra, gyilkosságra, öngyilkosságra, és különböző sátáni témákat dolgoznak fel.

És mi azt mondtuk, ez csak szórakozás, nincs is rossz hatása, és különben sem veszi senki komolyan, úgyhogy csak hadd menjenek.

Azután azon elmélkedük: miért nincs a gyermekeinknek lelkiismerete, miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között, és miért nem okoz nekik problémát, hogy megöljék az idegeneket, osztálytársaikat, saját magukat?

Talán, ha elég komolyan elgondolkodunk rajta, rájövünk. Azt hiszem, elég sok köze van mindennek ahhoz, hogy: „AMIT VET AZ EMBER, AZT ARATJA IS.” (Gal 6:7)

Anne Graham Lotz

(részletek egy szeptember 11 után készült interjúból)

RÁMAI TÁBORI KONFERENCIA, 2002. JÚNIUS 29 - JÚLIUS 1.

JÉZUS A MI TERHEINK HORDOZÓJA

Július eleje, akkor Ráma. Immár a 42-dik évi konferenciára gyülekeztünk szombatod - délből, vagy kora délután. A nagy forgalom miatt már azt hittük, lemaradtunk az ebédre, de mégsem. Jó jón lenni a konyhán dolgozó torontóiakkal. Rámában mindig gyorsan telik az idő. Különösen is ha jó időt kapunk a táborozás Urától. Még alig köszöntük egymásnak, máris kezdődik a hagyományos Kanada - USA röplabda-mérkőzés. Dan testvér imádsága, buzdító szavai után tudjuk, hogy nem csak a győztes csapat lesz boldog. Persze, azért ami rajtunk áll megteesszük, megnyerjük.

A táborban nagyon sok változás történt az elmúlt néhány hónapban. Alig tudom elképzelni, hogyan végezték el ezt a sok munkát a torontóiak. Segített nekik egy keveset - anyagilag - a szövetségünk, de a munka terhe, ne meg az anyagi nagyságát is az ő vállukon van. És viszik, szépen haladnak a tervekkel. Közel száz újonnan ültetett fenyőfa veszi körbe a tábor, a sportpálya kezdi mutatni jövődöbeli formáját, néhány régi, elavult épület eltűnt, újabbaknak készítve ezzel helyet. A konyha mellett egy szép gazebo épült, melynek megnyitására szombaton este, a vacsora előtt kerül sor. *Dan László* testvér megnyitó szavai után *Herjeczki Géza* imádkozik - s már használatba is vehetjük a szabadban készült, ízletes vacsorával, és este a csoportos énekléssel.

Vacsora után kezdődik az istentisztelet. A szombat estének különös hangulata van most is. Ilyenkor már itt van, aki el akart jönni. Szolgálatokra is ekkor van a legjobb alkalom. A téma praktikus, személyes: Jézus a mi terheink hordozója. A szöszéken egy olyan fiatalember, aki először jár Rámában: *Lukács János*, Berettyóújfalui lelkipásztor. Az alapigéje Ézsaiás 53:1-7. (A vasárnap reggeli imaáhitaton is ugyanezzel az igével

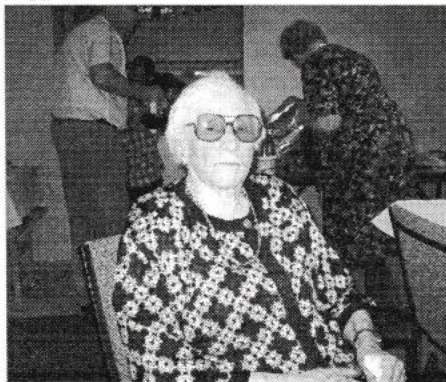
buzdít imádságra két clevelandi testvér. "Sebeivel gyógyulánk meg." Van közöttünk egy orvos is, dr. Szenohradzky János (Alhambrából), aki személyes biznyságtétel-szerű igemagyarázatával érteti meg velünk, mit jelent a hívőnek a betegség és a gyógyulás. A vasárnapi két igehirdetés is ugyanezt a témát hozza elénk, Herjeczki testvér délelőtt a 34. Zsoltár, Lukács testvér este a Máté 11:28-30 alapján mutatja föl a gyógyulás, az élet útját.

Mennyi mindent meg kellene említenem még, de a hely elfogyott (a képeket helyeztem el előbb az oldalon). Szeretjük Rámát, a testvéreket, a találkozásokat. Imádkozunk a torontói testvérekért, akik a konferencia után is folytatják itt a munkát. Hogy jövőre még szebb legyen a tábor. (A képekhez nem kell kommentár. Az elsők a Lukács és a Dan házaspár látható. (HG)

100 ÉVES SZÜLETÉS NAP

A torontói gyülekezet testvériségének július 21-én olyan alkalomban volt része, ami ritkán adatik meg: *Werle Henrikné* testvérnőt köszönthettük 100. születés napján.

Dan László lelkipásztor köszönti a 100 éves Werle nénit, aki mellett a fia, Ted Werle ül.

Szépen feldíszített teremben, fehér asztalok mellett fogadtuk Werle nénit, aki mosolyogva lepott be fia karjában. Noha a gyülekezetből most sokan távol vannak, a terem zsúfolásig megtelt a régi ismerősökkel, testvérekkel, és a "kortársakkal," akik éveken már Werle néni nyomában lépkednek.

Elsőként a gyermekek köszöntése hangzott el. Bibliaverssel kértek áldást. "Jót kívánunk ma neked!" -énekelték, és egy nagy piros kartonlapon rajzokkal díszített kézenyomatukkal ajándékozták meg a nénit. Dan László lelkipásztor a 100. Zsoltár felolvasása után megemlé-

kezett arról, hogy testvérnőnk milyen hűséges volt az Úr házához. Míg ereje engedte, egyetlen alkalmat sem mulasztott el. *Oláh Lajosné* alkalmi verset mondott, *Tóth Gyözőné* bibliaverssel és virággal adta át a nőtestvérek köszöntését.

Érdekes volt meghallgatni a legfelsőbb helyről érkezett levélbeli köszöntések felolvasását. Elsőnek *Erzsébet királynő* gratulációját, majd a *Governor General*, a miniszterelnök, Ontario és Toronto vezetői, a torontói magyar főkonzul, végül az *angol Baptista Szövetség* vezetőségének meleg szavait hallhattuk.

Az egybegyűlt testvérek közül többen előre jöttek, hogy néhány szóban megemlékezzenek a múlt eseményeiről, és megköszönjék Werle Mamának a bevándorlás nehéz éveiben tapasztalt szeretetét és segítő készségét. Nem sokan tudják, hogy Werle néni a Torontói Gyülekezet alapító tagjainak egyike, aki egy-egy testvérrel együtt bátran bizonyosságot tett a belváros utcáin, énekekkel hívogatta a magyarságot, míg végül imaházat tudtak venni. Mindig igyekezett segíteni a magyar bevándorlóknak, befogadta őket, lakást és munkát szerzett nekik. Férjével együtt ott volt a Tábor vásárlásánál is, és kezdettől fogva ő volt a konferenciák "mindenese." A már megemberesedett régi gyermek-táborosok is eljöttek, hogy kecskókkal és meleg öleléssel mondjanak köszönetet.

Werle néni a gyülekezetnek és egyenként mindnyájunknak szerető, megértő édesanyja.

A szép és meghitt ünneplést Werle néni megható hálaímdásága fejezte be. Testvéreink a köszöntő ének hangjai mellett hozták be a gyönyörű tortát, a 100-as felirattal! Majd a sok jóval megrakott asztalok mellett szeretetvendégséggel, vidám beszélgetéssel telt el a délután.

Werle nénink gazdagon megáldott életéről elmondhatjuk:

"Életem kért tőled, adtál neki hosszú időt, örökkévalót. Sőt áldássá tetted őt örökké, megvidámitottad őt színed örömeivel." (Zsolt. 21:5,7) **G.O.**

95. KÖZGYŰLÉS

folytatás az első oldalról

sorban, *Szabó István*, *Herjeczki Géza* és *Nemes László* ismertette.

Vasárnap reggel a *Magyarországi Központi Énekkar* észak-amerikai körútja során végzett szolgálatait tekintettük meg. A vetítés ideje alatt a kórus énekeit hallgattuk, és kellemesen visszaemlékezhettünk az énekkar közöttünk végzett szolgálataira, s az azzal kapcsolatos áldásokra.

A közgyűlés figyelemmel hallgatta végig a Szövetség vezetőinek beszámolóit, ezeket egyhangúan elfogadta, kézfelemeléssel jelezve elismerésüket szolgálataikért.

Minden közgyűlés alkalmával a Női konferencia és a Férfi konferencia keretén belül megemlékezünk az elmúlt évben elköltözött testvéreinkről. *Kish Etelka* és *Kish Ernő* testvéreink mély tisztelettel és meghatóan végezték ezt a szolgálatot.

Az Ifjúsági Szövetség, *Bántó Attila* ifjúsági alelnök vezetésével egy közeli parkban rendezett - szombaton - ifjúsági délutánt. Minden korosztályból voltak résztvevők, megismerkedtek egymással és mindnyájan jól érezték magukat. Imával, énekekkel, és labdarúgással tették emlékeztessé az együtt eltöltött időt.

Gyülekezeti szolgálatokban is gazdag volt az együtt eltöltött idő. A Fűr Béla által erre az alkalomra készített himnuszot már második napra zengte a gyülekezet. A közös énekeket is az írásvetítő segítségével énekeltük. Zenekar, szóló énekek hangzottak el, szavalatokban és bizonyítványekben gazdag volt a program. A chicagói és a detroiti énekkarok külön is szolgáltak, de jó volt hallgatni együtt is az összevont énekkar énekeit, amelyeket *Fűr Béla* (Detroit) és *Máté Bálint* (Chicago) vezényelt.

Mint minden alkalommal, a Nőszövetség is kivette a részét a szolgálatokból. Péntek este elől, az asztalnál *Oláh Lajosné* és *Herjeczki Gézané* a Nőszövetség elnöke és jegyzője állt, vezetve a programot, hátát adva az egész gyülekezet előtt mindazokért az áldásokért, amit kaptak az elmúlt évben. Az ajándékok sem hiányoztak, az istentisztelet végén minden jelenlevő testvérnő kapott egy kis emléket *Jakab Meggittől*, a helyi gyülekezet nőtestvérei képviselőtében.

Ezen az alkalmon az igehirdetést *Fazekas Pál*, Szlovákiából Amerikában tartózkodó fiatal magyar lelkipásztor tartotta. Gyakorlati példákban rámutatott a Róma 12:18-as vers fontosságára az egyéni, családi, társadalmi és gyülekezeti

Gyermekek és ifjúsági táborozás követte a konferenciát. Cikklet a következő számban olvashatunk róla.

életünkben (*Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békességsen éljete*). A konvenció témájához kapcsolódó ígéréseket szombat délelőtt *Hunter Vadász János* lp. (Santa Monica) folytatta, hirdetve Isten tervét a békességgel kapcsolatosan. Még a délelőtti során hallhattuk meg *Dr. Simon József* lp. az Erdélyi Magyar Baptista Szövetség elnökének igei üdvözlését, aki váratlan, de ugyanakkor szeretett vendége volt a közgyűlésünknek. Este az igehirdetés szolgálatát *Nemes László* lp. (Melbourne) végezte. Az *Ő a mi békességünk* téma keretében rámutatott, hogy Isten a békesség Istene, ezért nincs békessége az Istentelennek, de a hitetlennek sem. Utána a belső, Isteni béke jellemzőiről beszélt.

Vasárnap a záró úrvacsorai istentiszteletet *Kulcsár Sándor* és *Herjeczki Géza* tv-ek vezették, a jelenlévő lelkipásztorok az úrvacsorai jegyek kiosztásánál szolgáltak. Igihirdetésében *Kulcsár* testvér hangsúlyozta, hogy az Úr nekünk adta a békéltetés szolgálatát, ami azóta hívó baptista gyülekezeteink, de egyben személyes keresztyén életünk elhívása is.

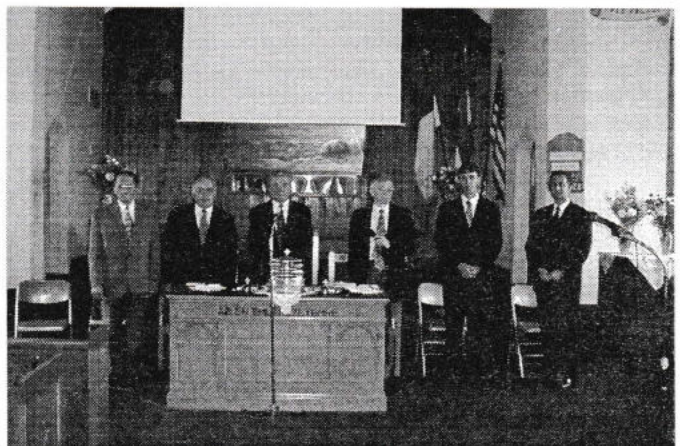
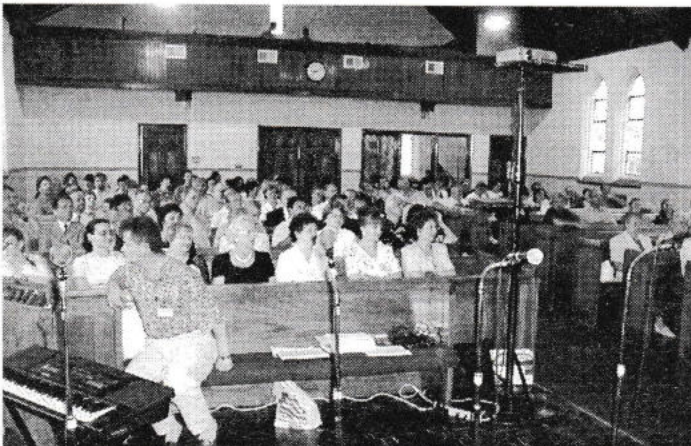
A tiszteletet és egyúttal a közgyűlést is az *Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt* énekkel zártuk. A megtelt imaházban - kéz a kézben - örömmel énekeltünk, bár sokak szemében könnycseppeket lehetett látni. Azután, ráadásként, elénekeltük a "baptista himnusz", a *Feltámadt Hős*-t. Szép volt, jó volt együtt lenni, ezt megköszönjük az Úrnak és előre nézve alázatban, már várjuk is a következő ilyen alkalmat. *Nemes László*

Pillanatképek a 95. Közgyűlésről, órajárás szerint, fentről kezdve:

Kish Ernő tiszteletbeli elnök beiktatja a tisztségviselőket. *Dr. Simon József*, a RMBSz elnöke és a mi elnökségünk. Úrvacsora osztására készül a jelenlévő hat lelkipásztor. A közgyűlés után felkerestük *Bógár József* nyug. lelkipásztort. Az ételt mindenki dicsérte. A szombat esti gyülekezet. (Az interneten sok színes képet láthat a közgyűlésről.)

Ő A MI BÉKESSÉGÜNK! (Ef 2:14)

YOU CAN KNOW FOR SURE You Are On Your Way to Heaven!

Both John the Baptist and Jesus preached repentance. "Repent: for the kingdom of heaven is at hand." Matthew 4:17b Repentance is a change of mind about your way and your sin and a turning to God's way and His salvation. Jesus said, "I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me." John 14:6

YOU CAN HAVE THE GIFT OF ETERNAL LIFE!

1. You need to realize you are a sinner and in rebellion before Almighty God.

"There is none that doeth good, no not one." Romans 3:12b

"For all have sinned, and come short of the glory of God." Romans 3:23

2. There is a price for sin.

"For the wages of sin is death." Romans 6:23a

Wages are something that you earn and deserve. As sinners we deserve death and earn a place in hell.

3. Jesus paid the price for sin for you. He died for you so that you do not have to die and go to hell.

"This is a faithful saying, and worthy of all acceptation, that Christ Jesus came into the world to save sinners." 1 Timothy 1:15

"But God commendeth His love toward us, in that while we were yet sinners, Christ died for us." Romans 5:8

4. Salvation and eternal life is a free gift and cannot be earned or worked for.

"For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God: Not of works, lest any man should boast." Ephesians 2:8-9

"...the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord." Romans 6:23b

5. Because eternal life is a gift it must be received in order to have it.

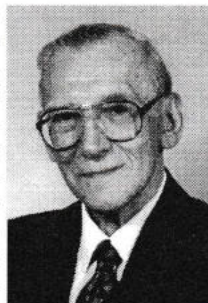
"But as many as received Him, to them gave He power to become the sons of God, even to them that believe on His name." John 1:12

The way you receive Him is to pray and ask Him to be merciful to you. The Lord Jesus really does want to forgive you and receive you as His child. Call on His name today.

"For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved." Romans 10:13

Élete utolsó napjáig dolgozott Dr. Somogyi Barnabás 1918-2002

Szomorú szívvel fogadtuk a hírt augusztus 11-én este, hogy Dr. Somogyi Barnabás nyugalmazott lelkipásztor testvér, az orvostudományok kandidátusa életének 84. évében rövid szenvedés után az örökkévalóságba költözött.

Somogyi Barnabás testvér, magyarországi baptista közösségünknek évtizedeken át meghatározó személyisége volt. Munkásságát az egyetemi oktatás, valamint a gyülekezeti és közegyházi szolgálatok területén végezte. 1943-ban tette le a hippokratészi esküt. Orvosi hivatását 1946-tól sebész szakorvosként, később mint adjunktus, docens, végül mint az orvostudományok kandidátusa végezte. Elméleti és gyakorlati oktatás keretében orvos-nemzedékeknek adta át tudását. 1993-ban vette át orvosi munkásságát elismerő aranydiplomát a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen.

A Baptista Egyházban végzett munkássága három fő területre osztható. Közegyházi szolgálatát még mint fiatal ember az ifjúság körében kezdte. Előbb a Kürt-ben közölt írásait ismerte meg a közösség, majd az *Ifjúsági Szövetség budapesti elnöke* volt. Édesapja gyülekezetében, a Nap utcában éveken át lelkipásztor helyettesként, majd dr. Somogyi Imre halála után *lelkipásztorként szolgált*. Igehirdetői szolgálata mellett fontos területének tartotta a történelmi kutatásokat és az irodalmi munkásságot.

Tudod-e, ki Ő? (Do you know my Jesus?)

Úttalan úton járva,
fáradt vagy, s meggyötört.
Élet vize vár Nála,
Égi békével betölt.

Tudod-e, ki Jézus?
Tudod-e, ki Ő?
Ha szívedbe zárod,
úgy lesz néked is Üdvözítőd.

Tanulj meg járni Véle,
kik teszik, boldogok.
Óröla énekelve
én olyan boldog vagyok!

Tudod-e, ki Jézus?
Tudod-e, ki Ő?
Ha szívedbe zárod,
úgy lesz néked is Üdvözítőd.

Magyar szöveg: Fűr Béla

Az egyház Történelmi Bizottságának elnökeként, fontos eredményeket hozó műhelymunkát vezetett. Ahogyan a történelmi kutatások szeretetét, éppúgy az irodalom iránti elkötelezettségét is édesapjától, a magyarországi baptisták nagyformátumú elnökétől, dr. Somogyi Imrétől örökölte. Már gimnáziumi éveitől alatt felfigyeltek tehetségére, így lett Benedek István utódja a Tavaszmező utcai Gimnázium önképző körének elnöki tisztségében. Számos modern nyelv ismerője volt, így angolul, németül és franciául olvasott, de az antik nyelvek között a latin nyelvet is jól ismerte.

A Baptista Egyház Irodalmi Bizottságának elnöki szolgálatát Pannonhalmi Bélától vette át, amelyet a kilencvenes évek elejéig vezetett. Irodalmi munkássága kapcsán szerkesztői tevékenysége is jelentős. 1957-ben szerkesztette a *Békehírnököt*, 1988-1997 között a *Múlt, Jelen, Jövő Baptista Naptárt*. Kiemelkedő munkájaként említendő a *Mustármagok* c. antológia mindkét kiadásának szerkesztése. Elkötelezett tisztelője és terjesztője volt az angolszász baptizmus örökségként Bunyan János irodalmi munkásságának. Műfordításai közül kiemelkednek John Bunyan versei, amit rendszeresen publikált. Történelmi és irodalmi elkötelezettségéből fakadt C.H. Spurgeon életművének és munkásságának népszerűsítése is. Már 1959-ben Spurgeon születésének 125. évfordulóján megemlékezést írt a *Békehírnökben*, valamint stílusosan felfrissítve közölte Spurgeon egyik prédikációját. A *Múlt, Jelen, Jövő Baptista Naptár* szerkesztőjeként rendszeresen publikált Spurgeon vonatkozású írásokat a kalendáriumban. Bátran nevezhetjük őt a magyar baptisták legnevesebb Spurgeon-kutatójának. Elsőként vehette át munkássága elismeréséül a 2001-ben alapított *Spurgeon-díjat*.

Szinte élete utolsó napjáig – kivéve a kórházban töltött heteket – írt, dolgozott, kutatott, íróasztalán elkezdett publikációk, cikkek maradtak befejezetlenül. Kedves kiadványába a jövő évi kalendáriumba is készített írásokat, melyeket részben már átadott a szerkesztőnek, de egy nem mindennapi téma – a „*Kossuth Lajos és az amerikai magyar baptisták*” – örökre feldolgozatlanul maradt. Utóljára a Tétényi úti kórház intenzív osztályán találkoztam vele. Imádkoztam érte, majd szóba hoztam a cikket. „Majd megírom” – válaszolt, de néhány pillanat múltán helyesbített: „Írd meg! Majd elolvasom”. Sokan imádkoztunk érte, de az Úr más-kepp gondolta. Gyorsan távozott, sok közös tervünk ment füstbe. Számunkra csak egy maradt, folytatni azt a sokirányú szolgálatot Jézusért, amelyre előttünk járó testvérünk szolgáló életével példát mutatott.

Marosi Nagy Lajos

THE WORDS TO OUR HYMNS

How many of us really pay attention to the words of the hymns that we sing. Or, are we taken aback by the beauty of only the tune itself. Those of us who have been singing our hymns for many years have developed a liking for both the music and the words that go with it. How many of us can forget the tune and the words of "Jesus loves me this I know, or "What a friend we have in Jesus."

These are staid old hymns which will last forever. But then, some of us both here in the USA and in Europe are beginning to use more contemporary hymns that have limited meaning in the words involved and the music is repetitious and not really tuneful. It has been said that this is being done to satisfy our young people who want a more modern lilt to the tune and to bring the language of the hymn into a more modern mode.

A hymn in my opinion is a form of worship of God. What we say and how we say it is a part of our worship. Thus, we should consider both the beauty of the music as well as the words therein.

Some of the hymns that have been around for many generations are "Have you any room for Jesus". Both the words and the tune is really beautiful. How about "Softly and tenderly Jesus is calling." This too is beautiful in both the music and the verse.

Those of us who are fortunate enough to know a language other than our English language have been doubly blessed with hearing our beautiful hymns in more languages than one. And somehow the Hungarian words are prettier. In our lovely Hungarian language we have a hymn that to me has been meaningful throughout many years. How could we not love to sing and hear such a hymn as "Ha néha néha bús vagyok, és szívemben el lankadok, holott e földi gondokon keserni nincs okom. Ha már az Úr elé megyek és kérek Tőle új szívet, Mert földi bánat és keserv a mennyből nem ered." These words are beautiful and meaningful. The tune also matches the words.

The words of "An Evening Prayer" have been set to music by Charles H. Gabriel and we should all make this our own evening prayer.

*"If I have wounded any soul today
If I have caused one foot to stray
If I have walked in my own willful way
Dear Lord, forgive."*

*If I have uttered idle words or vain
If I have turned aside from want or pain
Lest I myself shall suffer through the strain
Dear Lord, forgive."*

*Forgive the sins I have confessed to thee
Forgive the secret sins I do not see
O guide me, love me, and my keeper be
Dear Lord, forgive"*

C.M. Battersby

All of our hymns have special meaning to us. Let us sing them with feeling and with attention to their beautiful music and their messages. We will be blessed as a result.

Ernest J. Kish

MEMORIES OF PALM BAY

Memories... memories... precious memories.

I pondered these as my sister Judy and I drove south from Daytona Beach, Florida, past Cape Canaveral, Melbourne, and then to Palm Bay where the Bethesda Baptist Retirement Center is located in a quiet peaceful community off U.S. Highway No. 1.

1946. Memories. When, as a young girl, I accompanied family friends who were traveling from Cleveland to Florida. Palm Bay was our first overnight stop at the home of Hungarian friends. Little did I realize that this small town and its surrounding farmland would, a few years hence, become the location of a retirement village adjacent to the site where rockets and satellites are sent into the vastness of space.

1964. Memories. When, as a newly married couple, Sandor and I stopped at Bethesda on our way to Miami. Truthfully, we had no intention of retiring at that time but were interested in learning more about this settlement for elderly brethren. The three buildings we visited are still habitable, now being used as clean and comfortable facilities for tourists and guests.

1989. Such a comparison! Although the ocean waves still lap at the Atlantic's shores and the Indian River serenely flows along while seagulls glide above, much has changed during the past 20 to 40 years. *The Cape was born!* Can you imagine, even in your wildest dreams, what a difference these years have made?

As I looked across the wide expanse of the Indian River, I could see on the beachside monstrous buildings jutting up into the sunlit blue sky – the Vertical Assembly Building and other "contraptions" for launching satellites into space.

While here on land, instead of citrus groves and scrub brush, autos zig-zag in and out on multi-lane highways rather

than the two-way roads of the past. Every imaginable type of business flourishes at the roadside to entice the tourist and/or the local populace. And, as elsewhere, everyone seems to be in a terrible hurry—to get "nowhere fast."

However, there is respite and a quiet time for those who have finished their life's labors and now are ready to rest a while. Bethesda Baptist Retirement Center serenely exists amid the hustle and bustle of Cape Canaveral's technological metropolis. Nestled among stately palms and pine trees, you'd never guess that a busy world is less than a mile away.

Red brick buildings have been erected for the residents since Sandor and I were there in 1964. Among these is a statuesque church with white steeple, where Rev. Barton Brown conducts worship in English and Mr. Ernest Kish in Hungarian. I was told that a kindly nun also visits the center, bringing her guitar and several youth who offer hymns and services for residents of the Catholic faith.

Introducing myself to the friendly administrators, Ernest and Ruth Cziraky, I learned that they had met in 1949 at the Akron, Ohio, Hungarian Baptist Youth Conference and lived mostly in Cleveland after they married in 1950.

Ernest and Ruth lovingly oversee the operations which consist of caring for 68 residents in cheerful, modern surroundings. These attractive brick buildings were constructed only five years ago with condominium-type apartments and efficiencies, spacious dining room, a recreation room and a library.

The gardens and fishing dock were deserted but this was understandable since the area had just survived a disastrous cold wave at Christmastime. However, I could see that great care was taken to provide the elderly with pleasant outdoor rest and recreation when weather permitted. Since Sandor went to his eternal home last fall, it was a bittersweet experience for me to walk along the same paths, under the same tropical sun, see the same dock with an eagle lazily floating overhead, as well as a sign suggesting that we not become too friendly with two alligators, unobtrusive but permanent residents nearby.

Thirty employees work to make life more comfortable for the residents. Ruth told me that several types of activities are offered, including walking tours, crafts for men and women such as carpentry, shell work, oil painting, watercolor and ceramics. The center even has its own kiln for ceramic firing. She said the residents take great delight in making gifts for friends and visitors. [...]

Memories... memories... precious memories.

Klári Vereczky Mális (1990)

A MAGYARORSZÁGI ÉNEKKAR CHICAGÓBAN

Dícsérjétek az Urat!

Mikor, hogyan, milyen célból, miért, egymagam, vagy csoportosan?

Nehéz meghatározni, de jó dicsérni az Urat, és ráadásul gyönyörűsége, örömteljes feladat. De hogyan? -

inkkel: a *Magyarországi Baptista Központi Énekkar* tagjaival. Voltak köztük régi ismerősök, és új barátok. Felelevenedtek régi emlékek, és kötődtek új kapcsolatok, felemelők, testvérek; mi együtt járultunk az Úr asztalához (vasárnap délelőtt), áhítatos,

Mi hálával és örömmel emlékezünk rátok, a csodálatos kórus művekre, és minden szolgálatotokra. Magyar honfitársaink is nagyra becsülték szolgálataitokat. Csodálatos volt a szombat este a katolikus templomban, és a vasárnapi két szolgálat is a mi imaházunkban.

Összevont (budapesti és chicagói énekesekből álló) énekkart is hallhattunk. * A vasárnap délelőtti úrvacsorai istentiszteleten dr. Mészáros Kálmán, magyarországi egyházelnök és Kulcsár Sándor New York-i lp, a mi elnökünk szolgált, az úrvacsorai jegyeket két vendég- és két helyi-diakónus testvér osztotta ki.

A Budapesti Baptista Központi Énekkar a chicagói Szent István Király római katolikus templomban énekel Oláh Gábor karnagy vezetésével, június 1-én.

szabadon, csak úgy magától, mint a forrás, amely ömlik, ki tudja mikor eredt, csak azt tudjuk, hogy célja van.

Bár életünk is ilyen céltudatos forrás lenne, Istent dicsőítve szüntelenül; hadd buzdítson erre a következő Zsoltár részlet:

„Énekeljétek Istennek, énekeljétek; énekeljétek királyunknak, énekeljétek! / Mert az egész föld királya az Isten: énekeljétek bölcsességgel. / Isten uralkodik a nemzetek fölött; Isten ott ül az Ő szent-ségének trónján. / Népek fejedelmei gyülekeztek össze, mint Ábrahám Istenének népe, mert Istené a földnek pajzsai; magasságos Ő igen!” (Zsolt 47:7-8)

Magamba merengek, arra a röpke néhány pillanatra, órára, arra a három napra gondolok, melyet Istenünk kegyelméből együtt tölthettünk testvére-

bensőséges, mély lelki közösségben.

Talán Babits Mihály szavaival élve érzékeltethetem a szepet:

„Minden embernek a lelkében dal van, / És a saját lelkét hallja minden dalban, / És akinek a lelkében az ének, / Az hallja a mások énekét is szépenek.”

Tudjátok meg, hogy felejthetetlen emléket hagyatok számunkra. Naponta többször lelkemben visszhangzik egy-egy ének, egy-egy szöveg foszlány; családjunkban többször felidézzük beneteket magyar énekes testvéreink! Az Úr áldjon meg szolgálatkészségetekért, és adjon a további szolgálatotokhoz sok erőt!

Nehéz lenne felsorolni, mi minden fért bele ezekbe a rohanó, de csodálatos napokba. Kérlek, ne felejtsetek el Chicago-t; a felhőkarcolót, a Sears Tower-t, a Billy Graham Center-t, a Moody Bibliaiskolát és templomot, a Chicago-i Symphony-t, a „Paprikás” éttermet, és az itt élő magyarokat.

Az ősnépek a zenét Isten adománynak, vagy az istenektől elcsent kincsnek tartották, mely az élet minden fontosabb pillanatában jelen van. Ugyanakkor világnyelv, melyet minden nyelvű és minden műveltségű ember megért, és amely mindenkit gyönyörködtet, nevel, felemel, jobbra tesz.

Egyik - számomra igen kedves - éneketek szövegét idézem végül emlékül:

„Legyen áldott Isten! Legyen áldott Isten! Neve zengjen földön, Neve zengjen égen!... Hallgassátok, elbeszélem néktek, Kikre kegye árad,... Mind amiket tett az Úr, az igaz Isten...”

Beszélgjék el, énekeljék el, mondjuk el, suttojjuk el, ne hallgassuk el!

Ifj. Kulcsár Sándor

Korrekcio: Előző számunk 14. oldalán a chicagói beszámolóban tévesen írtuk Varga Pál (AMOSZ alelnök) nevét.

Ezzel befejeztük a Magyarországi Baptista Egyház Központi Énekkara észak-ameikai körútjának beszámolóját. Újságunk internetes oldalain több mint hetven képet és részletes beszámolókat találhatnak kedves olvasóink. Ott még lehet, hogy ezután is közlünk újabb anyagot. Címünk a 2. oldalon. (Szerk)

2002. október 6.

ISTEN FIGYELMEZTETI AZ EMBERT

Jeremiás 25:1-9; 26:12,13

Októberben a vasárnapi iskolai leckék Izrael megbüntetéséről, a szárműzetéséről és a visszatérés reménységéről szólnak. Elolvasásra ajánlom még: Péld 4:20-27, Jer 25-26, 2Krn 2. és 36. részeit.

A mai lecke arra emlékeztet, hogy a valóság mindig több a látszathoz. Az egyén, vagy a közösség életéről nem alkothatunk teljes véleményt felszínes, külső megnyilvánulásából.

A látszat megtévesztő lehet. Júda nemzeti élete gazdagnak látszott kívülről. Megelégedéssel mondhatták ők maguk is, hogy jól élnek. A valóság azonban az, hogy önző, galád lelkület, gonoszság és igazságtalanság rejtőzik a „sikerek” mögött. Kevesen veszik komolyan a prófétát, szava iránt közömbösek, mert az eléjük tárt valóság eltér a megszokott képtől.

Jeremiás elmondja, hogy Babilon lesz Isten kezében a büntetés eszköze. Név szerint is megnevezi, Isten szolgáinak mondja a babiloni királyt. Figyelmezteti népét, hogy a hamis próféták hazugságot hirdetnek.

Jeremiás alapigékben összefoglalja a 23 éves szolgálatának néhány lényeges üzenetét. Vasárnapi iskolánkon bontjuk részleteire beszédét (25:1-9).

Végül arról is szól, hogy volna még lehetőség arra, hogy elkerüljék a kihirdetett ítéletet: ha megjobbítanák útjaikat és tetteiket, és ha hallgatnának Istenük szavára (25:13).

Isten ma is ezt várja el tőlünk. A bűnbe és az örök kárhozatba vezető, széles útról a keskeny, a mennybe vezető útra akar téríteni. Jézus Krisztus az út. Senki sem mehet az Atyához, csak Óáltala.

Jobbítsuk meg cselekedeteinket: szavaink és tetteink igazak legyenek. „Szokjunk” le a füllentésről, a hamis beszédéről, a hazudozásról, a vádaskodásról és a gonosz cselekedetektől, melyek már az elektromos levélpóztát is megfertőzték, még közösségünkön belül is. „Távozzál a bűntől messze, messze el, mert megöl a mérge, hogyha mégy közel...”

Hallgassunk Istenünknek, az Úrnak szavára. Öneki ma is, minden nap, nemcsak vasárnap, van hozzánk élő üzenete mai „prófétáin”, az igehirdetőkön keresztül. Szeressük az igehirdetőket, lelkipásztorainkat. Kettős tisztelettel becsüljük meg szolgálatukat, mert ők hirdetik az ígét, Isten élő és időszzerű üzenetét a mi javunkra.

Aranymondás: Jeremiás 26,13

2002. október 13.

ISTEN IGAZSÁGOS TÁRSADALMAT AKAR

Jeremiás 22:13-17, 21-23

Az u.n. „amerikai álom” megvalósulása sokak számára az egyre növekvő anyagi javak és kényelem megszerzését jelenti. Ha jól meggondoljuk, nincs ebben semmi új, vagy amerikai. Az ember mindig és mindenütt többet akart. Salamon így nyilatkozott: *„Mindenkinél, aki csak előttem élt, több jószágom, stb...volt. Aranyat és ezüstöt halmoztam fel a magam számára...Semmit nem tagadtam meg magamtól, amit szemem megkívánt”* (Préd 2:7-10). És lám, a bölcs Salamon megtanulta, hogy ezen javak keresése értelmetlen, a szél üldözéséhez volt hasonló (2:11). Sajnos, utódai közül nem mindenki tanult bölcsességéből.

Jójakim király azt gondolta, hogy pozíciója feljogosítja korának a legfényűzőbb életvitelére.

A mai leckéből megtanulhatjuk, mi történik azokkal, akik önző módon, saját jólétükbe beleszeretve élnek.

A próféták feladata

Ma, ahol a szólásszabadság törvényvétele előnyeit számmilliók élvezik, bizonyára vannak, akik nem érthetik meg, hogy miért ölette meg pl. Uriás prófétát Jójakim király, amikor Júda ellen prófétált. Jeremiás is majdnem hasonló sorsra jutott. Őt a király tanácsadói védtek meg a korrump papok és hamis próféták gyilkos kezeitől. Az Úr Jeremiást most egyenesen a királyi palotába küldi olyan üzenettel, amit nem hallgattak szívesen. A király ugyanaz, aki Uriást megölette!

Rövid történelmi háttér

Jósiás, Júda utolsó istenfélő királya az Egyiptom elleni csatát elveszti; őt magát is megölik (2Krn 35:20-24). Halála után fia, Jóáház - eredeti nevén Sallum - kerül a trónra. Mindössze három hónapig uralkodik. Júdát a győztes egyiptomiak uralmuk alá veszik. Jóáház királyt egyiptomi fogságba viszik; ott is hal meg. Testvérét, Jójakimot ülteti a trónra Nékó fáraó, akit a hadisarc megfizetésére kényszerít (36:1-4).

Isten Jeremiást a királyi palotába küldi, ahol a pusztulást kell meghirdetnie a király és tisztviselői, valamint tanácsadói számára (Jer 22:1,2). Leckénk ennek az üzenetnek egy részével foglalkozik.

Először a **királyt és bűneit** mutatja be (22:13,14), majd a **királyt és apját, Jósiást** hasonlíttja össze (22:15-17). A fiú sajnos nem követte apja életpéldáját.

Azután **Júda sorsát** mutatja be igénk (Jer 22:21-23).

A probléma (21)

Mózesről Jeremiásig, évszázadokon át, amikor úgy tűnt, hogy békében élt a nép, az Úr sokszor szólt népéhez az írott törvényen és a próféták szavain keresztül, de nem hallgattak rá és nem engedelmeskedtek neki.

A büntetés (22,23). A vezetők között vannak a királyok, az uralkodók, a kormány tagjai, a korrump papok, a hamis próféták és a tanítók. Az ő dolguk lenne a néppel törődni, de ők csak magukkal törődnek (Ez 34:2). A kapzsi vezetőket, mint az őszi lehullott leveleket, elsodorja a szél. A prófécia bekövetkezett, Júda fogságba kerül (25,26). A babilóniaiak annyi fájdalmat okoztak neki, ami csak a fájdalomcsillapító nélkül szülő nő fájdalmához hasonlítható. Jeruzsálem viszont ott trónol a magasban, érintetlenül, mintha valóban a Libanonon ülne. (A mai Libanon nemzeti lobogójának a közepén egy cédrus fa van).

Könyörögjünk népünk vezetőiért, hogy az egy igaz és élő Istenben és Fiában, Jézus Krisztusban higgyenek és ne engedjék magukat befolyásolni idegen isteneket imádó népek, népcsoportok, vagy nemzetek által. Hallják és értsék meg a néppel együtt Istennek mind az írott, mind a hirdetett ígét, és engedelmeskedjenek neki, hogy vezetők és vezetettek, elkerüljék Isten bosszúálló haragját.

Aranymondás: Jer 22: 21

2002. október 20.

ÚJ SZÖVETSÉG ÍGÉRETE

Jer. 31:23-34

Jeremiás váradalommal tekint a babilóniai fogság végére és az édes hazában Isten népére váró új szövetségre, amikor a hazatérésről jövedől. A világ ma gonosz időköt él át, melyben az ember a saját fogságában van, és a hívő egyre intenzívebben gondol az örök hazába való megérkezésére (Fil 1:23,24).

A mai ige segít megérteni azt, hogy az örök hazába való megérkezésünk az üdvösségen és a szívbe írt új szövetség szentségén alapul.

Isten és Izrael viszonya hasonlít a házassághoz (Jer 31:32). Ezt a frigyet, a szövetségkötést, Izrael már régen felbontotta. Az Új Szövetségben a szent Jeruzsálem (az egyház, a gyülekezet, amely „a mennyből száll alá”) az Úr menyasszonya, a „Bárány felesége” (Jel 21:2,9,10). Ez a frigy a bűn miatt megszakadt, de mint ahogy egy válófélben levő házasság megújulhat és a bűnbánaton, valamint a megbocsátáson át új kapcsolat jöhet létre a frigyben, éppúgy az Úr sem vetette el és nem pusztította el népét, akivel szövetséges kapcsolata volt.

Az Úr terve fogságba hurcolt népével és annak vezetőivel az volt, hogy a 70 éves büntetés elteltével visszahozza őket hazájukba. Az Úr büntetésének mértékét és időtartamát a hamis próféták (pl. Hanahja) nem tudták megváltoztatni. A hamis próféta halállal lakolt. Ma is vannak hamis próféták, akik még a hívők közül is sokakat megtévesztenek.

Akik túléltek a babilóni fogság 70 évét, vagy már ott születtek és az egyedül-

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

li élő, igaz Istent tartottak Urukna, visszatérhettek hazájukba Isten áldásait élvezve. A visszatérésről szól a 30. és a 31. fejezet; mai leckénk alapja.

I. A HAZATÉRÉS ÍGÉRETE (23-26)

Jeremiás próféciája most nem az elkerülhetetlen büntetésről szól. Ezek az igéi a deportálás után (597) és a "végső" száműzetés előtt (586) a szabadulás reményességéről szólnak.

A lelki megújulás (23)**A fizikai- és teljes megújulás (24-26)**

Jeremiás álomban hallja mindezeket Istentől. Amikor felébred, boldogan mondja: milyen jól esett az alvás, hiszen benne a fogság végét, a Júdába való visszatérést és szövetségének megújítását jelentette ki Isten. Mindez Jeremiást is boldoggá teszi, hiszen az Ószövetségben egy próféta sem szenvedett többet, mint ő.

II. A JÓLÉT ÍGÉRETE (27-30)**Az újratelepítés (27)**

Istennek Júdára vonatkozó ígérete itt már Izraelre is kiterjed, ami teljességében az Úr Jézus Krisztus megjelenésekor valósul meg. (V.ö. Hós 2:2).

Az újjáépítés (28)

Amint gondja volt népére Istennek a bajban, veszedelemben, pusztulásban és a fogságban, éppúgy gondja lesz arra, hogy felépítse és újra beültesse őket hazájukba, a Szent Földre.

III. ÚJ SZÖVETSEG ÍGÉRETE (31-34)

Az új szövetség nem hasonlít ahhoz a szövetséghez, amit Isten akkor kötött őseikkel, amikor kézen fogva vezette ki őket Egyiptom földjéről. Azt a szövetséget Izrael megszegte.

Végül a 33-34-ik versek alapján említjük meg az új szövetség néhány jellemzőjének vonását.

Isten mentő szeretetét felénk Jézus Krisztusban mutatta meg, aki Új Szövetség szerzője lett Isten és közöttünk. Erre, a drága vérén kötött Új Szövetségre emlékezünk az úrvacsorában, és boldogan valljuk és hirdetjük a szabadulást a bűn rabságából, amit Jézus Krisztus szerzett számunkra. Általa van bűneink bocsánata. Ígéretei ránk nézve is igazak és ámenek, és be fognak teljesedni. Bevisz majd bennünket is, a lelki izrael tagjait, az új szövetség drága vérén megváltott gyermekeit az ígért földjére, a mennyi Kánaánba.

Aranymondás: Jer 31,33

2002. október 27

HITBEN ÉLNI**Habakuk 3:2-6, 16-19.**

Habakuk próféta Jeremiás kortársa, Jeruzsálemben él Jójákim király uralkodása alatt (Kr.e.608-598). A babilóniaiak és a médek Kr.e 612-ben lerombolják Ninivét, ezzel megszűnik az asszír uralom. Egyiptom Közel-keletet leigázó uralmi terveit Nebucadnezár babilóniai uralkodó hiúsítja meg, amikor (Kr.e. 605-ben) Karkemisnél győzelmet arat felettük és visszaszerzi az elfoglalt területeket. Habakuk valószínűen e dátum és a Kr.e. 597-ben történt első babiloni fogságra vitel között írta könyvét (2K 24:10-16).

Az első részt az Istennel folytatott párbeszéd leírása jellemzi, melyben a próféta panaszkodik és Isten válaszol. A próféta Istennek a világtörténelmet formáló cselekedetei ébresztenek kérdéseket.

A 2. részben Isten választ, kijelentését írja le, majd a kizsákmányolók ellen és a hitből élő igazakról ír.

I. A próféta imája (3:2)

A 3. rész, Habakuk imádsága, egy látomás ábrázolása, ami könyörgéssel kezdődik és örömmujongással végződik, melynek szövegét később zsoltárként használták. Isten cselekedetei félelmetek számára. Kéri, hogy Isten a kijelentésben ígerteket minél hamarabb valósítsa meg. Isten később cselekedett. Ő sokszor nem akkor jön, amikor kérjük, de jön a "maga idejében".

II. A próféta látomása (3-6)

Látja Isten dicsőségét. Mózes Témánt Szeirnek írja, így valószínű, hogy Habakuk az Ószövetség kezdetére utal: Isten, aki vezette Mózes és az izraelitákat, ugyanaz az Isten ma is, és vezeti az ő népét. Képzeli el, milyen csodálatos lehetett, amikor a kórus azt énekelte, hogy "Témán felől jön az Isten, Páran hegyéről a szent", és a "szela" jelzésre a trombiták harsogó hangja szakította meg egy kis időre az éneklést, majd ismét a kórus zengte, hogy "...dicsőségével megtelik a föld..." és mindez ismételt hangzott.

Látja az erőt. Isten ragyogása, mint a napfelkelte. Hatalmas erő rejlik benne.

Látja a pusztítást. Isten jön, hogy ítéletet tartson Júda gonosz népe felett. Másfél évig fog Júda népe Jeruzsálem ostroma idején annak falai mögött

védekezni. Az éhség és rossz egészségi körülmények következtében betegségek, járványok ("dögvesz és láz") tizedelik majd őket. Isten tekintetétől megrendül az egész föld, a hegyek is szétporladnak és a halmok elsüllyednek.

III. Hogyan reagál a próféta?**1. Félelemmel (16/a)**

A megrendítő látomás mellett hangoztat is hall, ami megrémíti. A hatalmas Isten a földet is megrázó erővel jön, hogy megbüntesse népét. Remeg a szív és az ajak. Reszket a láb, fájdalom hasít a csontokba. A stressz és a félelem jelentősen megemeli a vér adrenalin szintjét. Habakuk szívesen menekülne, de hová? Előle nincs menekvés. Szinte megbénul. Remegve bár, de nyugalomra vágyik a nyomorúság napján. Félelme elsősorban a népért és nem önmagáért van.

2. Hittel (16/b)

Türelemmel vár Istenre és arra a csapásra, amit majd Ő hoz. Bízuk Istennel, mert hiszi és tudja, hogy Ő helyesen cselekszik. Azt is tudja, hogy rettenetes ostrom lesz, amikor Jeruzsálemet elfoglalják és lerombolják; a legtöbb túlélőt fogságba viszik. Mégis, élő, tiszta és erős hittel hiszi, hogy a fogságnak vége lesz, Isten megszabadítja népét, és prófétáját átsegíti mindezen. A babilóniaiak csak saját erejüket istenítik (Hab 1:11). A próféta jól tudja, hogy Isten kezében van a hatalom, akarata szerint történnek az események. Júda után következik Babilon büntetése, majd összeomlása.

3. Örömmel (17-19)

A 17. v. a babilóniai invázió utáni Júda teljes kipusztulását festi meg. A gyümölcstermő fákat és a kertek veteményét valószínűen a hadsereg tapodja le. De ha itt-ott terem is gyümölcs, Júda népe nem fogja élvezni, mert fogságban lesz Babilonban. Az állatok is éhen pusztulnak, vagy az ellenség pusztítja el őket.

A 18. versben az Úr előtt vígadózó és a szabadító Isten előtt örvendező próféta szólal meg. Tudja azt is, hogy Isten nemcsak büntet, hanem bűnbocsánatot, szabadulást és üdvösséget is tud adni, mind neki, mind a megtért, engedelmes népnek (5Móz 3:1-10).

A 19. versben az áll, hogy akik Istent követik, legyenek azok ószövetségi próféták vagy mai keresztyének, azok nem a saját erejükben bíznak, hanem Isten akaratát cselekszik és Istenre bízzák magukat.

A szarvas lábai különleges képességekkel bírnak: a meredek és veszélyes, sziklás hegyi talajba képesek belekapaszkodni. Isten gyermekeinek hasonlóképpen megvan az a képességük, hogy a legnagyobb nehézséget és veszélyt is túléljék, ha Őt szolgálják hűen.

"Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?" (Róm 8:31)?

Aranymondás: Habakuk 3,2

Dr. Szenohradzsky János